

Editor's Note**บรรณาธิการแถลง**

กระบวนการปรับแต่งต้นฉบับเพื่อเตรียมลงตีพิมพ์ เป็นเรื่องสำคัญทั้งด้านผู้เขียนและคณะกรรมการ โดยเฉพะอย่างยิ่งเมื่อมีเวลาเป็นตัวกำกับ และคุณภาพเป็นตัวควบคุม

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำหนังสือและผู้เรียนในเวลาฉุกเฉินทุกจึงเป็นองค์ประกอบที่น่าสนใจ ภายใต้อรรถกถาและความต้องการของแต่ละฝ่าย โดยเฉพาะในระหว่างการปรับแก้ไข

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างสองฝ่ายนี้ คือผู้เรียนย่อมร้อนรนกระบวนการในการคิดหาเรื่องวิจัย ลงมือทำ วิเคราะห์ เขียน และเสาะแสวงหาวารสารที่ยินดีรับตีพิมพ์ให้ทันเวลา มิพักมัวหมกมุ่นเรื่องในอนาคตว่าจะได้ชี้ตัวและจะผ่านการประเมินหรือไม่

เท่านี้ก็ทำให้งานประจำที่บีบคั้นทุกวัน ชีวิตส่วนตัว และปัญหาการทำงานวิจัย กลายเป็นระเบิดเวลา ที่มีกระบวนการปรับแก้เพื่อให้ตีพิมพ์ได้อย่างมีคุณภาพทอดตัวรอบเป็นชนวนอยู่

เมื่อองค์ประกอบพร้อมก็อาจได้เห็นการจุดระเบิด อย่างอลังการณสำหรับจำนวนตำแหน่งใหม่ระดับเกิน 9 รวมประมาณเกินกว่า 1,300 ตำแหน่งที่รอปรับ

ดังนั้นจึงได้เห็นผู้เขียนที่ซีดเซียว อิดโรย โฟเฟ เพราะได้เปลี่ยนสภาพจากแพทย์ผู้ให้บริการเป็นผู้รับบริการในฐานะผู้ป่วยใน

และได้มีคณะกรรมการที่ปลดระวางนิยามคำว่า ป่วย สาย ลา ขาด หรือแม้แต่ ตาย ออกจากสารบบได้อย่างไม่น่าเชื่อ

เล่มนี้จึงขมวดท้ายปี 2551 ด้วยจำนวนรวมของ 6 ฉบับประจำ และ 7 ฉบับเพิ่มเติม รวม 13 ฉบับ ประมาณ 350 เรื่อง เป็นภาระกิจเพิ่มเกินกว่าปีละไม่ถึง 100 เรื่อง ตีพิมพ์เช่นในปีที่ผ่านมาถึงเกือบสี่เท่า

เป็นตำนานเล่าขานอย่างน้อยก็สำหรับคณะกรรมการวารสารวิชาการสาธารณสุขที่มีเครือข่ายทั้งในมหาวิทยาลัย และกรมวิชาการทุกรม โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยขอนแก่นและโรงพยาบาลราชวิถี ผู้สามารถตอบสนองได้ฉับไวตามเงื่อนไขของเวลาและเสียงเพรียกขานของมหกรรมงานบุญ

ร่วมลงแรงเพื่อรักษาคุณภาพเป็นหลัก

ตามเสียงเล่าลือว่าการปรับแก้ของวารสารนี้เป็นวาระสงครามซบเคี้ยวทดสอบจรตจนถึงปางเส้นสุดท้าย จวนเจียนเกิดภาวะขาดอากาศตามภาษาทางสุติกรรม

แต่เป็นนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขว่าคุณภาพต่างหากที่พึงสงวนรักษาไว้จนวินาทีสุดท้าย และวินาทีนั้น คือฉบับเพิ่มเติมที่เจ็ดนี้

พิสูจน์ได้ด้วยการตัดสินใจของผู้อ่านจากเรื่องทอนพยาธิ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยุทธศาสตร์
อาหารและโรคซึมเศร้า แนะนำให้ค้นหาข้อมูลน่าสนใจในเรื่องโรคอุบัติซ้ำ ของชาวต่างชาติในไทย
สุขภาพจิตของสามเณร และบทบาทของพระในเรื่องสมุนไพรมะลิในเชียงใหม่

นับเป็นของขวัญปี 2552 ที่น่าภาคภูมิใจ

ฉัตร จันทสิทธิ์ ฝาก .